

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 47844-05-21 גלר ואח' נ' רשפה - חברה לבנין בע"מ ואח'

מספר בקשה: 2

לפני כבוד השופטת מיכל עמית - אניסמן

המבקשים
 1. רשפה - חברה לבנין בע"מ
 2. שמעון פירסטמן
 ע"י ב"כ עו"ד עטרה שינברגר

נגד

המשיבים
 1. אליעזר גלר
 2. חנה גלר
 3. חיים רוזנפלד
 4. מלכה רוזנפלד
 5. ניצן ראובן
 6. חיים כהן ב"ה נכסים בע"מ
 ע"י ב"כ עו"ד אריה רואש

ספרות:

סמדר אוטולנגי בוררות - דין ונוהל

ישראל שמעוני דיני בוררות - אופק חדש בבוררות (התשס"א)

חקיקה שאוזכרה:

חוק הבוררות, תשכ"ח-1968: סע' 5, 5 (א)

החלטה

לפניי בקשת המבקשים, הם הנתבעים בתובענה דן, להורות על עיכוב ההליכים בתובענה שהגישו נגדם המשיבים, בהתאם להוראות סעיף 5(א) לחוק הבוררות, התשכ"ח-1968 (להלן: "חוק הבוררות"), בשל תניית בוררות הקיימת בהסכם הקומבינציה שנחתם בין הצדדים (להלן: "ההסכם" או "הסכם הקומבינציה").

רקע עובדתי

1. ביום 24.5.2021 הגישו המשיבים את תביעתם כנגד המבקשים. במסגרת תביעתם פירטו המשיבים כי הם הבעלים הרשומים ו/או זכאים להירשם כבעלים של 3/4 מהזכויות בחלקה 88 בגוש 6185 ברח' יוחנן הסנדלר 6 בבני ברק (להלן: "המקרקעין"). בעל הזכויות של ה-1/4 הנותר הוא מר יואל פרץ (להלן: "מר פרץ"). המבקשים הם חברה קבלנית ומנהלה אשר חתמו על הסכם הקומבינציה מיום 3.8.2020 שנערך ביחס למקרקעין בין המשיבים ומר פרץ לבין המבקשת 1 ובערבות מנהלה, המבקש 2.
2. במסגרת תביעתם עותרים המשיבים לסעד של אכיפת הסכם הקומבינציה ולחיוב המבקשים בתשלום הפיצוי המוסכם הקבוע בהסכם עקב הפרתו.
3. לטענת המשיבים, כפי שבאה לידי ביטוי בכתב התביעה, המשיבים הפרו את הסכם הקומבינציה בכך שלא פעלו להכין ולהגיש בקשה להיתר בנייה לוועדה המקומית לתכנון ובניה בני ברק במועד הקבוע בהסכם, ואף לא שילמו למשיבים את סכום הפיצוי המוסכם הקבוע בהסכם בגין איחור בביצוע התחייבותם להגשת בקשה להיתר בנייה.
4. ביום 11.7.2021 הגישו המבקשים את בקשתם לעיכוב ההליכים בתובענה מחמת קיומה של תניית בוררות, וכן בקשה לארכה להגשת כתב הגנה עד להכרעה בבקשה. בקשת הארכה נדחתה בהחלטת כב' השופטת ערקובי, בכובעה כרשמת, מיום 13.7.2021 וביום 13.9.2021 הגישו המבקשים כתב הגנה.
5. ביום 14.9.2021 הגישו המשיבים תשובתם לבקשה דנן.
6. ביום 9.11.2021 נותב התיק לטיפול.

טענות הצדדים

7. **לטענת המבקשים**, בסעיף 20 להסכם הקומבינציה הוסכם כי כל חילוקי הדעות שיתגלעו בין הבעלים (המשיבים ומר פרץ) לבין היזם (המבקשת 1), מכל מין וסוג שהוא, יופנו לרב אליעזר שטרן (להלן: "הרב שטרן") כבורר, וכי חתימתם של הצדדים על הסכם הקומבינציה כמותה כחתימה על שטר בוררות. עוד הוסכם כי על הרב שטרן יהיה לנמק את פסק הבורר ולצדדים תהא שמורה זכות ערעור עליו.
8. על פי המתואר בבקשה, ביום 23.2.2021 פנו המשיבים עצמם לרב שטרן בבקשה שישמש כבורר בסכסוך בין הצדדים. באותה העת, לא היה הרב שטרן פנוי לדון בסכסוך ולכן הפנה את המשיבים אל בית הדין בו הוא משמש כנשיא, להרכב דיינים, מתוך מחשבה שהדבר יספק את המשיבים.
9. לטענת המבקשים, לאחר קבלת תשובתו של הרב שטרן המשיבים לא שבו בבקשה לקיום הליך של בוררות אלא פנו לבית המשפט, ללא הודעה על התנגדותם להרכב שהוצע על ידי הרב שטרן.
10. המבקשים מציינים, כי לאחר שכתב התביעה הומצא להם, פנו הם אל המשיבים בניסיון לבוא בדברים בניסיון להגיע להסכמות. שעה שניסיונותיהם לא צלחו, פנה המבקש 2 לרב שטרן על מנת לבדוק אם יוכל לשמש בכל זאת כבורר בין הצדדים. הרב שטרן הודיעו כי הוא מעוניין לקיים את הבוררות ואף פנוי לקיימה. בנוסף קבע הרב שטרן מועד לדיון ביום 6.7.2021.

11. המבקשים מציינים כי הביאו הדבר לידיעתם של המשיבים, אך האחרונים הודיעו להם כי אין ברצונם לקיים הליך בוררות ובכוונתם להמשיך לנהל ההליך בפני בית המשפט.
12. לטענת המבקשים, המשיבים הם שעמדו על כך שתוסף להסכם תניית בוררות ולאחר מו"מ בין הצדדים הסכימו כולם למנות את הרב שטרן כבורר למקרה שיתגלעו מחלוקות ביניהם. כמו כן, לטענתם, הצדדים הקפידו לנסח את תניית הבוררות כך שתכלול את כל הסוגיות הנוגעות להסכם, ואף האריכו בתיאור הסוגיות שעשויות להתעורר בין הצדדים ואשר תועברנה להכרעת בורר מתוך כוונה שלא להתדיין בפני בית המשפט, שכן מדובר בצדדים אשר מנהלים אורח חיים חרדי ומקפידים על פי ההלכה שלא לפנות לערכאות.
13. המבקשים טוענים כי בנסיבות העניין מתקיימים כל התנאים לעיכוב הליכים על פי הוראות [סעיף 5 לחוק הבוררות](#) ואף ניתן לקבוע מועד קרוב לשיבת בוררות, כך שלמשיבים לא ייגרם כל נזק כתוצאה מעיכוב ההליכים בתובענה. לטענתם, על פי העולה מכתב התביעה, טיעונם היחיד של המשיבים מדוע לא לפנות לבוררות היה אי פניותו של הבורר. טעם זה אינו מתקיים עוד. משכך, לטענתם, יש להיעתר לבקשה.
14. **מנגד, טוענים המשיבים**, כי באת כוחם של המבקשים מייצגת אף את מר פרץ וייצגה אותם אף במסגרת החתימה על הסכם הקומביניציה. לטענתם, בניגוד לטענת המבקשים, הם לא עמדו על כך שתוסף להסכם תניית בוררות ואף לא התקיים מו"מ בין הצדדים אשר לזהות הבורר. באת כוח המבקשים היא שהכניסה את תניית הבוררות להסכם והיא שהתעקשה כי הרב שטרן ימונה כבורר במקרה הצורך והבהירה כי אין על כך מקום למו"מ.
15. עוד טוענים המשיבים, כי בניגוד לטענות המבקשים, הצדדים כלל לא הקפידו בניסוח תניית הבוררות ולא האריכו בתיאור הסוגיות שתועברנה להכרעה בבוררות ובוודאי שלא הייתה כל מחשבה בניסוח הסעיף על מנת שלא להגיע לבית המשפט נוכח אורח חייהם החרדי של הצדדים. האמת היא שנוסח תניית הבוררות ותיאור הסוגיות שההכרעה בהן תועבר לבוררות נכלל כבר בטיוטה הראשונה שהעבירה באת כוחם של המבקשים למשיבים.
16. המשיבים מציינים כי להם אין כל רתיעה מפנייה לבית המשפט והם אף מעדיפים זאת על פני הכרעה של רב שאולי מקורב לאחד הצדדים ושמכריע על פי ההלכה. לעניין זה מוסיפים המשיבים וטוענים, כי הסכם הקומביניציה נחתם לאחר הליך משפטי לפירוק שיתוף במקרקעין שהגישו המשיבים כנגד מר פרץ והתברר בפני בית משפט זה. כלומר, המשיבים העדיפו לפנות לבית המשפט על פני פניה לבית דין.
17. לטענת המשיבים, בענייננו לא עלה בידי המבקשים להוכיח כי היו ועודם מוכנים לעשות כל הדרוש לשם קיום הליך הבוררות. לטענתם, לאחר הודעתו של הרב שטרן שלפיה אינו פנוי לקיים הבוררות, אף לא בעת הקרובה, פנה בא כוח המשיבים במכתב התראה למבקשים במסגרתו הודיע כי ככל שתוך 7 ימים לא יפעלו המבקשים להכנת בקשה להיתר בנייה והגשתה, יפעלו המשיבים להגשת תביעה לבית המשפט. לאחר מכן, החלה הידברות בין הצדדים, במסגרתם ביקשו המבקשים כי המשיבים ימתינו בטרם נקיטת הליכים משפטיים. בסופו של יום, שעה שלא הייתה כל התקדמות בנושא ושעה שהמבקשים התעלמו מפניותיהם של המשיבים, נאלצו האחרונים להגיש התובענה דנן.
18. רק לאחר שהוגשה התובענה, לטענת המשיבים, נזכרו לפתע המבקשים כי הם מעוניינים בקיום הליך בוררות ופנו לרב שטרן בניסיון לשכנעו לקיים הבוררות. בשלב זה המשיבים איבדו את אמונם בבית הדין, כמו גם במבקשים, ואינם מוכנים לשתף פעולה עם התנהלותם

של המבקשים, שהיא המשך ישיר להתנהלותם הכללית, המתעלמת במופגן מהמשיבים ומהוראות ההסכם שעליו חתמו, תוך משיכת זמן מיותרת.

19. לטענת המשיבים, המבקשים לא הציגו ראיה לתמיכה בטענה כי היו מוכנים בעבר, טרם הגשת התביעה, לפעול לקיום הבוררות, ואף מסלפים עובדות ומתעלמים ממכתב ההתראה שנשלח אליהם בטרם הגשת התביעה. ברור כי לו היו המבקשים מעוניינים בקיום הבוררות, היה עליהם להשיב למכתב האמור ולטעון כי הם מתנגדים להגשת תביעה לבית המשפט וכי על הצדדים לפנות להליך בוררות. בפועל המבקשים לא עשו מאומה. המשיבים טוענים, כי בהתאם לפסיקה, כתנאי לעיכוב ההליכים יש לבחון את נכונות המבקשים לקיום הבוררות הן ביחס לתקופה שקדמה להגשת התביעה ובענייננו המבקשים לא הוכיחו כי עובר להגשת התביעה היו מוכנים לעשות כל הנדרש לשם קיום הבוררות.

20. משכך, טוענים המשיבים, לא מתקיימים התנאים לעיכוב הליכים, ויש לדחות הבקשה ולהותיר הדיון בתובענה בפני בית המשפט.

המסגרת הנורמטיבית

21. סעיף 5 לחוק הבוררות קובע כי:

"5. (א) הוגשה תובענה לבית משפט בסכסוך שהוסכם למסרו לבוררות וביקש בעל-דין שהוא צד להסכם הבוררות לעכב את ההליכים בתובענה, יעכב בית המשפט את ההליכים בין הצדדים להסכם, ובלבד שהמבקש היה מוכן לעשות כל הדרוש לקיום הבוררות ולהמשיכה ועדיין הוא מוכן לכך.

(ב) בקשה לעיכוב הליכים יכול שתוגש בכתב ההגנה או בדרך אחרת, אך לא יאוחר מהיום שטען המבקש לראשונה לגופו של ענין התובענה.

(ג) בית המשפט רשאי שלא לעכב את ההליכים אם ראה טעם מיוחד שהסכסוך לא יידון בבוררות."

22. כדי שבית המשפט יורה על עיכובם של הליכים, חייבים להתקיים מספר תנאים. ברע"א 4986/08 Tyco building servies נ' אלבקס וידאו בע"מ ואח' (פורסם בנבו, 12.4.2010) (להלן: "עניין אלבקס") קבע בית המשפט העליון, כי סעיף 5(א) לחוק הבוררות מסמך את בית המשפט לעכב הליכים שהוגשו לפניו אם נתקיימו כל התנאים הבאים:

א. יש הסכם בוררות בין הצדדים.

ב. התובענה שהוגשה לבית המשפט מתייחסת לסכסוך שההסכם חל עליו.

ג. בעל דין שהוא צד להסכם מבקש את עיכוב ההליכים.

ד. המבקש היה מוכן- והוא מוכן גם בעת הגשת הבקשה- לעשות את כל הדרוש לקיום הבוררות.

ה. המבקש ביקש את עיכוב ההליכים בכתב ההגנה או בדרך אחרת.

ו. המבקש פנה בבקשה לעיכוב הליכים לפני שטען לראשונה לגופה של התובענה.

23. אשר לתנאי של נכונות לקיום הבוררות נקבע כי נטל ההוכחה הוא על מבקש העיכוב ועליו להביא ראיה פוזיטיבית כלשהי לנכונותו זו ולא להסתפק בטיעון שאין ראיה שהוא סירב לנהל

את הבוררות [ראו סמדר אוטולנגי בוררות דין ונוהל כרך א 265 (מהדורה רביעית מיוחדת, 2005) (להלן: "אוטולנגי") וההפניות שם]. אף התנהגותו של מבקש העיכוב בעבר יכולה להעיד על חוסר מוכנות לקיים הבוררות (אוטולנגי, עמ' 266-265).

24. גם אם מתקיימים כל התנאים, עדיין מסור לבית המשפט שיקול הדעת אם לעכב את ההליכים אם לאו. ככלל יעכב בית המשפט את ההליכים שבין הצדדים להסכם הבוררות, זולת אם מצא כי קיים טעם מיוחד לכך שהסכסוך לא יידון בבוררות. הנטל להוכיח כי בנסיבות העניין מתקיים "טעם מיוחד" שלא לעכב את הדיון מוטל על המתנגד לבקשת העיכוב [ראו אוטולנגי, בעמ' 255-256 ובעמ' 284, וכן ישראל שמעוני דיני בוררות-אופק חדש בבוררות 130 (מהדורה שנייה מורחבת, 2014) (להלן: "שמעוני")].

25. נטיית בתי המשפט היא להיעתר לבקשות לעיכוב הליכים מחמת תניית בוררות, מקום בו מתקיימים התנאים הקבועים בסעיף 5 לחוק הבוררות, זאת בהינתן הסכמת הצדדים לפנות להליך בוררות וכן על מנת שלא לגרוע מכוחו של מוסד הבוררות כמנגנון חלופי ליישוב סכסוכים (ראו אוטולנגי, בעמ' 284 והאסמכתאות שם).

26. עם זאת, בפסיקת בתי המשפט השונים הוכרו מספר נימוקים שעל בית המשפט ליתן עליהם את הדעת אף אם מתקיימים התנאים הקבועים בסעיף 5 לחוק הבוררות. אחד השיקולים שעל בית המשפט לשקול בבואו להחליט אם לעכב ההליכים אם לאו בחוסר היגיון באכיפת הבוררות. כך למשל, כאשר ניסוח סעיף הבוררות אינו ברור, כאשר הנתבע כופר בסמכות הבורר לדון בסכסוך או כאשר הבורר מזוהה עם אחד הצדדים לבוררות (אוטולנגי, בעמ' 286).

27. ברע"א 3331/14 Siemens AG נ' חברת החשמל לישראל בע"מ (פורסם בנבו, 13.8.2014) קבע בית המשפט העליון, כי המונח "טעם מיוחד" שבגיננו רשאי בית המשפט שלא לעכב הליכים מקום בו קיים הסכם בוררות אינו מתוחם לרשימה סגורה של חריגים, ויש לבחון כל מקרה לגופו, על פי נסיבותיו. עם זאת, נקבע, יש לזכור כי עיכוב ההליך הוא הכלל והימנעות מעיכוב היא החריג.

דיון והכרעה

28. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, מצאתי כי דין הבקשה לעיכוב ההליכים בתובענה דגן בשל תניית בוררות להתקבל. ואנמק.

29. למעשה, אין חולק בין הצדדים בדבר התקיימותם של שלושת התנאים הראשונים, אותם פירט בית המשפט בעניין אלבקס.

30. כך, בסעיף 20 להסכם הקומבינציה, קבעו הצדדים כדלקמן:

20 הכרעה בחילוקי דעות

היה ויתגלעו בין הבעלים לזום חילוקי דעות בכל תנוגע להסכם זה לרבות לתכנון הבנין, לתחלופת עבודות הבניה לתכניות הבניה, למפרט ולחוראות חוזה זה, למצבו של הבנין בכלל ויחידות התמורה בפרט בעת מסירתם כאמור בחוראות חוזה זה לעיל, וכן בכל תנוגע לבדק ולאחריות יכריע בתם הרב שטרן אליעזר שיחל לחסתייע במומחים מטעמו לעניין הנדון.

הצדדים ממנים את הרב שטרן כבורר בגין כל חילוקי הדעות שיתגלעו בין הצדדים. חתימתם של הצדדים על הסכם זה חייג כחתימתם על שטר בוררות. על הרב שטרן יחא למק את פסק דינו ולצדדים תחא שמורה זכות ערעור על פסקו.

31. מלשון הסעיף עולה אם כן כי הצדדים להסכם הקומבינציה הסכימו כי חילוקי דעות בנוגע להסכם ולהוראותיו יועברו להכרעת בורר וכן כי חתימתם על ההסכם כמוה כחתימה על שטר בוררות. משכך, לא יכול להיות חולק כי בין הצדדים קיים הסכם בוררות ובכך מתקיים התנאי הראשון לעיכוב הליכים לפי [סעיף 5 לחוק הבוררות](#).
32. בנוסף, אין ואף לא יכול להיות חולק על כך שהתובענה דן היא תובענה המתייחסת לסכסוך שהסכם הבוררות חל עליו. כמפורט לעיל, עניינה של התובענה הוא בטענות המשיבים שלפיהן המבקשים לא עמדו בהתחייבותם על פי ההסכם בדבר המועד להגשת בקשה להיתר בניה. ברי כי מדובר במחלוקת הנוגעת להסכם ולהוראותיו, ומשכך המחלוקת שבין הצדדים היא מחלוקת שתניית הבוררות חלה עליה. כאמור, המשיבים לא חלקו על כך. על כן, מתקיים אף התנאי השני לעיכוב ההליכים לפי [סעיף 5 לחוק הבוררות](#).
33. שעה שהמבקשת 1 היא צד להסכם הקומבינציה, הרי שמתקיים אף התנאי השלישי לעיכוב הליכים, שלפיו הבקשה תוגש על ידי מי שהוא צד להסכם הבוררות. אף על התקיימותו של תנאי זה המשיבים לא חלקו. זאת ועוד, המבקש 2 חתום על כתב ערבות להסכם, אשר בהתאם לקבוע בהסכם מהווה חלק בלתי נפרד ממנו.
34. התנאי הרביעי, שעניינו נכונותם של המבקשים בעבר ובעת הגשת הבקשה לעשות את כל הדרוש לשם קיום הבוררות, הוא התנאי המצוי במחלוקת בין הצדדים. כאמור לעיל, לעניין זה טוענים המשיבים, כי על אף שהתרו בפני המבקשים כי בכונתם לנקוט בהליכים משפטיים, המבקשים לא טענו כי על הצדדים לפנות להליך בוררות ואף התעלמו מפניותיהם של המשיבים, כך שאין בידם לטעון כי היו נכונים לקיים את הליך הבוררות.
35. איני סבורה כי יש בכך כדי לקבוע כי המבקשים לא עמדו בנטל המוטל עליהם להוכיח את נכונותם לעשות כל הדרוש לשם קיום הליך הבוררות. ואנמק.
36. כתנאי לעיכוב ההליכים מחמת תניית בוררות, על הנתבע להוכיח כי היה מוכן לעשות כל הדרוש לקיום הבוררות וכי הוא עדיין מוכן לכך במועד הגשת הבקשה. לשם כך, על מבקש העיכוב להציג ראיה פוזיטיבית לנכונותו זו. לשם כך יש לבחון אף את התנהגותו בתקופה שקדמה להגשת התובענה. ככל שהנתבע קיבל מכתבי התראה ולא הגיב עליהם, לא יוכל הוא לטעון כי תמיד היה מוכן לפנות להליך בוררות (ראו אוטולנגי, בעמ' 266 וההפניות שם).
37. בנסיבות העניין שלפני, אין בידי לקבוע כי המבקשים לא השיבו למכתבי ההתראה שנשלחו אליהם מאת המשיבים. כך, מעיון בנספחים שצורפו לכתבי הטענות מטעם הצדדים עולה כי בין הצדדים התקיימה התכתבות ארוכה ורצופה עד לכחודשיים עובר למועד הגשת התובענה ובמסגרתה הגיעו הם להסכמות בנוגע להגשת הבקשה להיתר בניה. יתרה מכך, במסגרת מכתבם של המשיבים אל המבקשים מיום 4.1.2021 (נספח ו' לכתב התביעה) ציינו המשיבים מפורשות כי בכונתם לפנות להליך בוררות, בשונה מהגשת תביעה לבית המשפט.
38. ואכן כך עשו המשיבים, וביום 20.2.2021 פנו אל הרב שטרן בבקשה כי ישמש כבורר בין הצדדים.
39. כלומר המשיבים עצמם עמדו על קיומו של הליך בוררות ופנו לבורר לשם כך. בנסיבות אלה, הרי שלא היה על המבקשים לעמוד על קיום הליך בוררות, שעה שהיה ברור להם כי זה ההליך שבו ינקטו המשיבים.
40. המשיבים מצביעים על מכתב אחד אותו שלחו אל המבקשים ביום 2.3.2021 בו ציינו כי לאחר שהודיע הרב שטרן כי אין באפשרותו לשמש כבורר, בכונתם לפנות לבית המשפט. אלא

- שמנספח ב' לתשובת המשיבים לבקשה דנן עולה כי מכתב זה לא נותר ללא מענה, ולאחריו התקיימה התכתבות נוספת בין הצדדים (כמו גם שיחות טלפוניות כפי שטוענים המשיבים עצמם), במסגרתה ביקשו המבקשים כי המשיבים ימתינו זמן מה נוסף לשם הגשת בקשה להיתר בניה. המשיבים הסכימו להמתין שבעה ימים. לא צורפו מכתבים נוספים או התראות נוספות בדבר נקיטה בהליכים משפטיים אשר נותרו ללא מענה.
41. בנסיבות אלה, שעה שמהמסמכים שצורפו עולה כי מכתביהם של המשיבים למבקשים זכו למענה ואף במסגרת ההתכתבות ביניהם הגיעו הצדדים להסכמות, אין בידי לקבוע כי המבקשים התעלמו ממכתבי התראה שנשלחו אליהם באופן שיש בו כדי ללמד על היעדר מוכנות מצידם לעשות כל הדרוש לשם קיום הליך הבוררות.
42. יתרה מכך, המבקשים פנו לרב שטרן לאחר שגילו על הגשת התביעה לבית המשפט על מנת לברר אם עתה יוכל לשמש כבורר ותשובתו לכך הייתה בחיוב, כפי שעולה מהמכתב שצורף כנספח ב' לבקשה לעיכוב ההליכים.
43. משכך, סבורתני כי המבקשים הציגו ראיה פוזיטיבית לנכונותם לקיים את הליך הבוררות ולעשות את כל הדרוש לשם כך ועמדו בנטל המוטל עליהם לעניין זה.
44. המבקשים הגישו את בקשתם בכתב, בצירוף אסמכתאות, עוד בטרם הגישו כתב הגנה ולפני שטענו לראשונה לגופה של התובענה. משכך מתקיימים אף התנאים החמישי והשישי לעיכוב ההליכים.
45. נוכח האמור, מתקיימים כל התנאים הנדרשים לשם עיכוב ההליכים לפי [סעיף 5 לחוק הבוררות](#).
46. משכך, כל שנותר לבחון הוא אם קיים טעם מיוחד לכך שהסכסוך לא יידון בבוררות. זאת יש לבחון בשים לב להלכה הפסוקה שלפיה הכלל הוא כי יש לעכב ההליכים, בהתקיים התנאים המנויים לעיל, והימנעות מעיכוב היא החרגי. כמו כן, כאמור לעיל, הנטל להוכחת התקיימותו של טעם מיוחד שבגיניו אין להורות על עיכוב ההליכים מוטל על המתנגד לבקשת העיכוב, קרי- על המשיבים.
47. בענייננו, המשיבים כלל לא טענו כי מתקיים טעם מיוחד כלשהו שלא לעכב ההליכים וריכזו טענותיהם אך בנוגע לנכונותם של המבקשים לקיים הליך בורות. משכך, ברי כי לא עמדו בנטל המוטל עליהם להוכיח טעם מיוחד כאמור.

סוף דבר

48. נוכח כל האמור לעיל, דין הבקשה להתקבל.

49. לפיכך, אני מורה על עיכוב ההליכים בתיק.

המזכירות תדוור העתק החלטתי זו לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ו' כסלו תשפ"ב, 10
נובמבר 2021, בהעדר הצדדים.

מיכל עמית אניסמן 54678313
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, תקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)